

си под мотото на всеки отделен „лист“.

В рамките на трите годишнини са издадени общо 65 броя от „Гайда“. Те са отпечатани в малък формат (27 на 24 см.), който е близък до днешния А4 (29,7 на 21 см.). Текстовете са разположени в две колони на всяка страница. От декември 1863 до май 1864 г. шрифтът на „Гайда“ е църковнославянски, това ще рече, че с изключение на броевете между 14 и 20 от първата годишнина, цялата останала поредица е печатана на граждански шрифт. Представените обстоятелства придават на Славейковия книжовен продукт модерна визия и като цяло приятен външен вид.

По правило, всеки един брой на „Гайда“ през първата и втората годишнина обема 8 стр. В единични се отпечатват по 16 стр. Към три от броевете има притурки, някои от които са назовани от автора „Допълнение“ (I, 13, 30 ноември 1863; II, 10, 28 септември 1864; II, 16, 8 февруари 1865). През третата годишнина книжките са от по 16 стр. Цялото издание обема 682 стр. (г. I - 194 стр., г. II - 176 стр. г. III - 312 стр.). По всичко личи, че става дума за един значим за времето си книжовен корпус, който тежи и с факта, че почти изцяло е сътворен от неизтощимия публицист, поет, фейлетонист, преводач, редактор, коректор, издател и разпространител П. Р. Славейков. Всяка годишнина на „Гайда“ е снабдена с обща пагинация - обстоятелство предполагащо подвързването на годишното течение в едно книжно тяло и създаващо предпоставки за по-добра книжовна комуникация с читателите, които системно получават отделните броеве и следят поредността им.

Речовит автор и чародеен текстописец, редакторът на първото сатирично издание е готов да приеме критични бележки от просветени читатели, воден от амбиция за подобряване стила и облика на „Гайда“. В писмо до приятеля си Никола Михайловски (Търново) към края на 1863 г. ескиджумайският учител споменава следното: „Аз и преди Ви молих и сега Ви повтарям да не жалееете самолюбието ми и искрено да ми изложите недостатките и сполучията ми в изданието на „Гайда“-та, за да мога да имам едно по-добро ръководство.“¹² Редакторските тревоги за съдържанието и съдбата на бързо спечелилото си привърженици и опоненти издание са изложени и в по-късни Славейкови писма. По подобие на мнозинството свои събратя по перо, неизтощимият публицист системно изтъква финансовите трудности, съпътстващи работата му¹³. При все това, той не се отказва да списва „Гайда“ дори и на загуба, защото съзнава колко е важно да разполага с „[печатен] орган на ръцете си“¹⁴.

В пределите на своето почти четиригодишно съществуване Славейковата „Гайда“ претърпява една специфична и може би уникална трансформация, която е регистрирана изрично и отбелязана от редактора в края на втората и началото на